پیام به مناسبت شهادت آیت االله حکیم - 7 /شهریور/ 1382

بسم اللّه الرحمن الرحیم
اناللّه و اناالیه الراجعون
دست گنهکار و پلید مزدوران استکبار، فاجعه ای بزرگ آفرید و شخصیت ارزشمندی را که در برابر اشغالگران عراق، سنگر مستحکمی بشمار می آمد، از مردم عراق گرفت و این سنگر را ویران کرد. امروز در جوار حرم ملکوتی مولای متقیان علیه آلاف التحیة و الثناء، آیت اللّه سیدمحمدباقر حکیم بهمراه دهها نفر از مردان و زنان با ایمانی که از زُلال ذکر و خشوع نماز جمعه بهره مند شده بودند شربت شهادت نوشیدند و به حریم امن رحمت و فیض خاص الهی عروج کردند.
این شهید عزیز، عالم مجاهدی بود که سالهای متمادی برای احقاق حقّ ملت عراق با رژیم خبیث صدام مبارزه کرد و پس از سقوط آن مجسمه ی شرّ و فساد در مقابله با اشغالگران آمریکایی و انگلیسی همچون سدّ مستحکمی ایستاد و مبارزه ای دشوار را با نقشه های شوم آنان آغاز کرد و خود را برای شهادت در راه این جهاد بزرگ و پیوستن به خیل شهیدان خاندان معظم آل حکیم و دیگر شهیدان علم و فضیلت در عراق آماده کرده بود.
فاجعه ی امروز نجف اشرف و شهادت این سیّد بزرگوار و عالم مجاهد بی شك در خدمت هدفهای آمریکا و صهیونیستهای غدّار انجام یافته است.
شهید آیت اللّه حکیم مظهر خواستهای بحقّ ملّتی بود که دین و استقلال و آینده کشور خود را در معرض تهدید و خانه ی خود را در زیر چکمه ی اشغالگران می بیند و می خواهد از هویت دینی و ملّی خود در برابر متجاوزان دفاع کند. شهادت این سیّد بزرگوار مصیبت جانکاهی برای ملّت عراق و سند دیگری بر جُرم اشغالگران است که ناامنی و هرج و مرج را با حضور نامشروع خود بر عراق تحمیل کرده اند. اما دشمنان عراق مستقل و مسلمان بدانند که با این شهادت مظلومانه، عزم و مقاومت ملّت عراق در برابر نقشه ها و هدفهای استکبار و صهیونیزم و ایمان و وفاداری آنان به خط اسلام و رهبری دینی ضعیف نمی گردد و بر عکسِ خواسته ی آنان، پایدارتر خواهد گشت، انشاءاللّه. به ملّت مؤمن و غیور عراق یادآوری می کنم که تنها راه سربلندی ملّت و نجات کشور از شرّ نقشه های خطرناك استکبار و صهیونیزم، وحدت کلمه ی آنان در زیر پرچم پرافتخار اسلام است و امروز آنان می توانند با تمسك به این ریسمان مستحکم الهی آینده ی را برای کشور خود و نسلهای بعدی رقم بزنند که در آن عراق اسلامی و مستقل همچون ستاره ی درخشانی در دنیای اسلام نمایان گردد. بزرگان و نخبگان دینی و سیاسی عراق تنها با تمسّك به اسلام و وحدت کلمه خواهند توانست وظیفه ی بزرگی را که در این روزگار استثنائی برعهده دارند انجام دهند و امید است که در این راه ثابت قدم و موفق باشند.
اینجانب این فقدان مصیبت بار را به حضرت بقیةاللّه الاعظم روحی فداه و عموم ملّت عراق و ایران و به حوزه ی علمیه و مراجع معظم و علمای اعلام نجف و قم و مجلس اعلای انقلاب اسلامی عراق و بخصوص به خاندان معظم و شهیدپرور حکیم، بالاخص به برادر مُکرم ایشان جناب آقای سیدعبدالعزیز حکیم و به خانواده و فرزندان معزز این شهید محراب تسلیت و این شهادت بزرگ را تبریك می گویم و همچنین برای خانواده های محترم سایر شهیدان این حادثه ی مصیبت بار صبر جمیل و اجر جزیل مسئلت می کنم و علوّ درجات همه ی آن شهیدان مظلوم و شفای عاجل مجروحان این حادثه را از خداوند متعال خواهانم و بمنظور بزرگداشت یاد آن سیّد شهید عزیز و سایر همرزمانش سه روز عزای عمومی اعلام می دارم.
وسیعلم الذین ظلموا ای مُنقلب ینقلبون.
سیدعلی خامنه ای
7/6/1382
اول رجب 1424